

Tadeusz Łaszkiewicz

Zakrzew, gm. Warta, woj. sieradzkie.
Stanowisko 12

Informator Archeologiczny : badania 15, 265

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopie nr 1 uzyskano potwierdzenie przybudowania murów barokowej nawy do murów kaplicy NMP. W wykopie nr 5 uchwycono narożnik klasztoru i stwierdzono dobudowanie murów klasztornych do barokowej nawy kościoła. Potwierdzenie dobudowania klasztoru do kościoła uzyskano również w wykopie nr 2.

W wykopie nr 3 zadokumentowano fragmenty bruku wirydarza. Poziom ten można datować na XVII-XVIII w. W wykopie nr 4 uchwycono przebieg murów klasztoru od strony północno-wschodniej oraz fragment ryzalitu. W trakcie tegorocznych badań archeologicznych nie natrafiono na ślady drewnianego klasztoru z XV w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

ZAKRZEW, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Łaszkiewicz. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Młyn średniowieczny /nowożytny? /.

Stanowisko położone jest w północnej części wsi, w dolinie zalewowej rzeki Warty. Jest to niewielka /średnica poniżej 10 m/ kępa położona wśród podmokłych, okresowo zalewanych łąk, bezpośrednio nad odnogą, zarastającego starorzecza. Odkryto je w 1971 r. w trakcie badań powierzchniowych na terenach realizacji Zbiornika "Jeziorsko". Badania wykopaliskowe poprzedzono wykonaniem bardzo szczegółowego planu sytuacyjno-wysokościowego /o cięciu 0,1 m/ oraz doświadczalnymi badaniami magnetycznymi. Założono 4 wykopy badawcze o łącznej powierzchni 60 m². Wykopy I i II założone bezpośrednio na kępie wyjaśniły jej pochodzenie. Powstała ona wskutek wykonania niewielkiego nasypu o średnicy ok. 6 m i wysokości ok. 60 cm.

Na jego stropie zalegał rumosz kamiennieo-gliniany /polepa/, węgle drzewne po spalonych konstrukcjach drewnianych oraz liczny materiał ceramiczny. Wśród materiałów luźnych stwierdzono ponadto m. in. podkowę żelazną oraz 4 fragmenty dwóch kamieni żarnowych- trzy z nich pochodziły z jednego żarna-znacznych rozmiarów o średnicy ok. 80 cm. Te ostatnie znaleziska zdają się przemawiać za tym, iż ten niewielki kopczyk jest pozostałością młyna /wiatraka? /. Na podstawie materiału ceramicznego chronologię jego należy określić wstępnie na końcowe fazy średniowiecza lub też początek czasów nowożytnych.

Badania zostały zakończone.